

187

USTAWA

z dnia 12 lipca 1984 r.

zmieniająca ustawę o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urzędnik państwowy mianowany podlega okresowym ocenom kwalifikacyjnym. Oceny dokonuje kierownik urzędu, w którym urzędnik jest zatrudniony, biorąc pod uwagę opinię bezpośredniego przełożonego i przedstawicielstwa pracowniczego. Dla dokonania tej czynności kierownik urzędu może powołać komisję.”;

2) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urzędnikowi państwowemu za pracę wykonywaną na polecenie przełożonego poza normalnymi godzinami pracy przysługuje według jego wyboru wynagrodzenie lub wolny czas, z tym że wolny czas może być udzielony w okresie bezpośrednio poprzedzającym urlop wypoczynkowy lub po jego zakończeniu.”;

3) w rozdziale 3 po art. 30 dodaje się art. 30¹ w brzmieniu:

„Art. 30¹. Do urzędników państwowych zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy nie stosuje się przepisów art. 4, 7 i 27 ust. 2.”;

4) w art. 48 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „Kancelarii Rady Państwa” dodaje się wyrazy „Sądu Najwyższego.”;

5) po art. 49 dodaje się art. 49¹ w brzmieniu:

„Art. 49¹. Uprawnienie, o którym mowa w art. 25 ust. 2, przysługuje także w wypadku, gdy stosunek pracy na stanowisku odpowiadającym stanowisku urzędnika państwowego ustał przed dniem wejścia w życie ustawy w związku z przejściem na emeryturę lub rentę.”

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 11, poz. 54, z 1972 r. Nr 23, poz. 166, z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i z 1980 r. Nr 4, poz. 8) w art. 47 wyrazy „dla członków Biura Orzecznictwa oraz dla innych pracowników tego Sądu” zastępuje się wyrazami „oraz członków Biura Orzecznictwa tego Sądu”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 26 czerwca 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie pracowniczych urlopów wypoczynkowych.

Na podstawie art. 173 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 października 1974 r. w sprawie pracowniczych urlopów wypoczynkowych (Dz. U. Nr 43, poz. 259, z 1976 r. Nr 40, poz. 238 i z 1983 r. Nr 70, poz. 316) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 10 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Do dni tych wlicza się również dodatkowe dni wolne od pracy, które by pracownik przepracował, gdyby w tym czasie nie korzystał z urlopu, jeżeli praca w dodatkowych dniach wolnych od pracy ma charakter stały.”;

2) po § 10 dodaje się § 11 w brzmieniu:

„§ 11. 1. Wynagrodzenie za czas urlopu według składników wynagrodzenia określonych w § 7 można także ustalać mnożąc wynagrodzenie za jeden dzień urlopu przez liczbę dni urlopu.

2. W przypadku określonym w ust. 1 wynagrodzenie za jeden dzień urlopu ustala się dzieląc podstawę wymiaru przez liczbę kalendarzowych dni roboczych, za które pracownikowi przysługiwało wynagrodzenie w okresie, z którego została ustalona podstawa wymiaru.

3. Do dni roboczych, o których mowa w ust. 2: